



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum**

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In  
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim  
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

**Leonardelli, Bonaventura**

**Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739**

Q. 4. An Sacramentum Pœnitentiæ, collatum excommunicato  
Excommunicatione minore, validum sit, & an omnis Sacerdos simplex ab  
hac Excommunicatione absolvere possit?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-41144**

officia, divina amicitia, æternaque felicitate eos privare velle. Accedit, quod idem Gabriel advertit, modica aliæ vel nulla esset differentia inter excommunicationem majorem, & minorem, quantum ad damnum animæ; nam utraque haberet eundem effectum, quantum ad damnum illatum animæ; quia utraque induceret extremum malum, scilicet separationem à corpore Christi mystico, privationem gratiæ & gloriæ, & damnationem mortis sempiternæ: non est autem hoc præsumendum, quòd Ecclesia pia mater tantum malum filiis suis inferre velit pro levi actu communionis cum excommunicato sine pertinacia, & contemptu. Sed Dices 1. criminofum est violare Ecclesiæ legem; lex autem Ecclesiæ prohibet fidelibus congressum, collocationem, & consuetudinem cum excommunicato: ergo. 2. Juxta Can. *excommunicatos* 17. *caus.* 11. q. 3. communicans cum excommunicato innodatur simili excommunicatione: ergo majore, & consequenter graviter delinquit.

Rdet ad 1. Gabriel ex S. Th. non omnem legem Ecclesiæ, eam præsertim, quæ poenâ afficit, culpâ mortiferâ contaminare eos, qui non parent, & Adrianus l. c. tanquam rem minimè dubiam habet, non omnes leges Ecclesiæ obligare ad mortale peccatum,

sicut nec omnia præcepta Divina, ut est præceptum de non mentiendo, de non decipiendo, de non dicendo verbo otioso, & in hoc genere præceptorum locat præceptum de vitanda communione cum excommunicato in humanis, & Civilibus.

R. ad 2. n. c. nam ut cum aliis advertit Covar. in *citt. c. alma* p. 1. §. 3. n. 3. textus ille non est intelligendus de similitudine omnimoda; & æquali, sed proportionaliter, seu secundum proportionem, ut sensus sit, utrumque incurrere censuram, ita ut sicut ille excommunicatus est excommunicatione majore, sic communicans cum illo excommunicetur excommunicatione minore.

Ad primum 4. Q. membr. ne- 368  
gativam sententiam tenent Paludan. in 4. *dist.* 17. q. 6. a. 3. D. Antonin. in 3. p. tit. 14. cap. 19. §. 4. *casu* 5. de iterand. Confess. Sotus in 6. *dist.* 22. q. 1. a. 1. Sylvest. V. Confessio, §. 5. Armill, & alii.

Affirmativam sententiam, idque longè veriùs, ac probabiliùs, tuentur Richard. in 4. *dist.* 18. a. 1. q. 4. Cajetan. in *summa*, V. *absolutionis impedimentum*, & V. *Confessionis iteratio* &c. Navar.  
E e e 2 var.

var. c. 9. Covar. in *Comentar. cap. alma mater* p. 1. §. 6. Petr. Sotus in *institut. Sacerd. sect. 4. de excomm.* Palao *tr. 29. D. 2. p. 21. n. 7.* Henriq. *l. 13. de excom. c. 3. n. 3.* Bonac. *D. 2. q. 3. n. 3.* aliique complures contendentes valere hoc sacramentum excommunicato collatum, cum bona fide illud suscipit, v. g. si hinc, & nunc non cogitet de censura contracta, vel petat prius ab ea absolvi, sed sacerdos ex malitia, vel ex ignorantia id non præstet.

Ratio est, quia ut notat Cajetan. cum aliis, nullo jure cautum est, absolutionem sacramentalem, de qua hinc sermo est, irritam, & nullam esse. 2. Quia Ecclesia talem excommunicatum solum removet à sacramentis Ecclesiæ, illorum perceptionem prohibendo, non tamen irritando; Nec expediens fuit, hanc irritationem facere, eò quòd sacramentum hoc sit fidelibus maxime necessarium, estque difficile creditu, solum sacramentum pœnitentiæ collatum excommunicato cassum, & nullum esse, cum reliqua non sint irrita.

369 Ad secundum 4. Q. membr. censent non nulli cum Navar. *Man. c. 27. n. 25. & 39.* Tolet. *l. 1. summ. cap. 17. num. 7.*

Vivald. *Candel. p. 2. tract. de excomm. n. 12.* Vallens. *hic §. 7. n. 1.* posse quemlibet sacerdotem, etiam simplicem, absolvere ab hac excommunicatione.

Rationem dant; quia excommunicatio minor regulariter contrahitur ob culpam venialem; ergo qui potest absolvere à venialibus, hoc ipso absolvere potest ab hac excommunicatione, utpote quæ absolutioni peccatorum præmitti debet. Nihilominus

Non posse simplicem sacerdotem ab hac excommunicatione absolvere probabilius negant alii cum Cajetan. *V. absolutio fin. & V. Excommunicatio minor.* Covar. in *citt. C. Alma.* Suarez. *D. 7. de censur. S. 4. n. 17.* Coninck. *D. 14. dub. 17.* Palao *p. 21. citt. n. 23.* Bonac. *D. 2. de excomm. q. 3. n. 15.* Filliuc. *tr. 13. c. 7. q. 3.* Laym. *l. 1. tr. 5. p. 2. c. 3.* Sot. Henriq. Sayr. Avil. aliisque compluribus. Ratio desumitur ex *c. nuper 29.* ubi Pontifex interrogatus, an simplex sacerdos ab hac excommunicatione absolvere possit, respondit absolvere posse proprium Episcopum, vel sacerdotem proprium; si autem etiam simplex sacerdos id posset, non expressisset proprium Episcopum, vel sacerdotem proprium. 2. Quia ablo-

absolutio sacramentalis à peccatis, & absolutio à censuris sunt valde diversæ, prior enim ad forum internum pœnitentiæ pertinet; posterior ad forum externum contentiosum; quæ proin nemini competere potest, nisi vel in externo foro jurisdictionem obtineat, vel ipsi à jure, aut ab homine talis potestas sit commissa: atqui in jure non habetur, quòd ea potestas commissa sit etiam simplici sacerdoti, sed solum proprio sacerdoti, quo nomine in hac materia intelligitur non tantum, qui ordinariam jurisdictionem habet ad absolvendum à mortalibus, sed etiam qui dele-

gatam habet, juxta *c. omnis utriusque de pœnit. & remiss.* Unde

Ad argumentum in contrarium, n. *conf.* quia absolutio à peccatis venialibus, & absolutio à censura latè inter se differunt, ut modò dictum est. Accedit, quòd hodie non liceat cuilibet sacerdoti etiam simplici absolvere à venialibus peccatis, ut patet, ex Decreto Innoc. XI. de communion. quotidiana, à me citato in libello de Confessione, & Communione p. 1. num.

111. quod emanavit

12. Febr. ann.

1679.

